

Betænkning

over forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Afgivet af udvalget den 2. marts 1960).

Udvalget har holdt 3 møder og har herunder anmodet finansministeren om en oversigt over, hvorledes indtægter og udgifter vedrørende boligen behandles ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom man har udbedt sig en redegørelse for det svenske system for indkomstbeskatning af formue i enfamilieshuse.

Finansministerens besvarelse af disse anmodninger er optrykt som bilag til betænkningen.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og retsforbundets medlemmer af udvalget) finder herefter ingen anledning til ved lovgivning at ændre lignings-

rådets enstemmige afgørelse og må derfor indstille lovforslaget til *forkastelse*. Flertallet henviser i denne forbindelse til finansministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1, hvoraf det fremgår, at ejere af enfamilieshuse er skattemæssigt favoriserede. Flertallet finder samtidig anledning til at understrege, at finansministeren har givet tilsagn om at søge at finde en mere rationel form for beregning af lejeværdien af bolig i eget enfamilieshus.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uforandret*.

Niels Andersen. Alfred Bøgh. Jens Chr. Christensen. Holger Eriksen. Foged.

Gottschalck-Hansen. Ove Hansen. Erhard Jakobsen. Hans R. Knudsen,
formand.

Axel Kristensen. Johs. E. Larsen. Peter Nielsen. Paabøl. Carsten Raft.

Edeif Saunte. Adolph Sørensen. Axel Sørensen,
næstformand.

Bilag.

Finansministeriet.

København, den 13. februar 1960.

Til folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

I anledning af udvalgets skrivelse af 9. februar 1960 (bilag 1) skal man meddele følgende:

Spørgsmål 1: Der udbedes en oversigt over, hvorledes man ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandler indtægter og udgifter vedrørende boligen for enfamilieshuse, der bebos af ejeren, og for udlejningsejendomme. For udlejningsejendommens vedkommende ønskes såvel ejerens som lejerens stilling belyst, såvel hvor vedligeholdelsespligten påhviler ejeren, som hvor den påhviler lejeren.

Svar: I det følgende omtales de gældende regler om opgørelse af den skattepligtiges indkomst for ejere af udlejningsejendomme (under I), for lejere i sådanne ejendomme (under II) og for ejere af enfamilieshuse, der bebos af ejeren (under III).

I. Ejere af udlejningsejendomme.

Ved indkomstopgørelsen medregnes huslejeindtægten, herunder også den del af denne, der eventuelt skal hensættes til vedligeholdelsesudgifter. Der gives fradrag for ejerens udgifter til renter af gæld, ejendomsskatter og ejendommens vedligeholdelse samt til andre udgifter, som ejeren afholder i forbindelse med ejendommens drift.

Som hovedregel påhviler samtlige vedligeholdelsesudgifter ejeren. Det forekommer imidlertid, at en del af disse udgifter efter kontrakten skal afholdes af lejeren. I så fald

får ejeren kun fradrag for de udgifter, han afholder. Herved må imidlertid erindres, at hans huslejeindtægt i disse tilfælde vil være lavere, end hvis han havde påtaget sig de fulde vedligeholdelsesudgifter.

II. Lejere i udlejningsejendomme.

For lejere i udlejningsejendomme må udgifter til privat beboelse efter bestemmelsen i statsskattelovens § 6, sidste stykke, henregnes til ikke-fradragsberettigede udgifter til privat forbrug. Dette gælder såvel selve huslejeudgiften som de vedligeholdelsesudgifter, lejeren selv måtte afholde, hvad enten han er forpligtet hertil ifølge kontrakten eller ej.

III. Ejere af enfamilieshuse.

Når ejeren af et enfamilieshus selv bor i huset, betragtes han i skattemæssig henseende som en husejer, der udlejer huset til sig selv med fuld vedligeholdelsespligt for ejeren.

I sin egenskab af ejer skal han tage den beregnede lejeværdi til indtægt. Til gengæld kan han fradrage de samme udgifter som ejeren af en udlejningsejendom, det vil sige udgifter til renter af gæld, ejendomsskatter og vedligeholdelsesudgifter samt andre udgifter, der afholdes i forbindelse med ejendommens drift. I sin egenskab af lejer må han betragte den beregnede lejeværdi som en ikke-fradragsberettiget privat udgift.

Bilag til bet. o. lovf. om ændr. i l. om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Spørgsmål 2: Endvidere udbedes en redegørelse for det svenske system for indkomstbeskatning af formue i enfamilieshuse.

Svar: Efter de svenske regler skal lejeværdien af bolig i eget enfamilieshus medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en i loven fastsat procent af ejendommens taxeringsværdi (ejendoms-værdi). I den således beregnede lejeværdi kan fradrages renter af prioritetsgæld, men ikke andre udgifter, der vedrører ejendommen, såsom ejendomsskatter, vedligeholdelsesudgifter m. v.

Ved fastsættelsen af den procent, hvormed lejeværdien beregnes, har man taget

sit udgangspunkt dels i det almindelige renteniveau for prioritetsgæld, dels i den renteindtægt, som ejeren ville have opnået af sin egenkapital, hvis han havde anbragt den i en bank eller en sparekasse i stedet for i sit hus.

Ved ordningens indførelse blev procenten fastsat til 3, bl. a. under hensyn til, at en undersøgelse af forrentningsforholdene for prioritetsgæld i 1600 svenske enfamilieshuse viste, at den gennemsnitlige renteudgift i 1951 i en række områder udgjorde 3,1-3,6 pct. af restgælden. Procenten er nu nedsat til 2½.

I øvrigt bemærkes, at den svenske ordning er nærmere beskrevet i Betænkning om forbrugsbeskatning nr. 202, 1958, side 82-86.

Kampmann.

/ Henning Vogt.